

[Himmelstrup.]

telse, den har i Henhold til sin Oktrøj til at indløse Sedlerne med Guld, for et Tidsrum af yderligere 8 Maaneder. Den første Lov, Loven af 29. September i Fjor, gjaldt kun for 2 Maaneder, dens Gyldighed blev ved Loven af 18. November forlænget for 3 Maaneder. Den eneste Forskel mellem den gældende Lov og Lovforslaget er altsaa den, at Fristen nu sættes til 8 Maaneder.

Den højtærede Handelsminister har i sin Forelæggelsestale begrundet dette med, at hvis man sætte en kortere Frist, vilde Loven udløbe paa et Tidspunkt, da Rigsdagssamlingen normalt vilde være ophørt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om det af denne Grund er nødvendigt at sætte saa lang en Frist; i og for sig vilde det være rimeligere at forlænge Lovens Gyldighed for et kortere Tidsrum, f. Eks. 3 eller 4 Maaneder. I øvrigt skal jeg indrømme, at det ikke vil være heldigt, at Lovens Gyldighed udløber paa et Tidspunkt, da Rigsdagen ikke er inde, idet man neppe kan gaa ud fra, at Forholdene vil ændre sig saaledes i den kommende Sommer, at Guldindløselighedspligten igen kan træde i Kraft; men det forlyder jo, at den høje Regering ikke har til Hensigt at hjemsende Rigsdagen til April, men at det er Tanken at holde den inde for at have den til Disposition, selv om det vel er Meningen, at den skal have Ferie.

Hvis dette er Tilfældet, synes jeg, det vil være upaakrævet at sætte saa lang en Frist som 8 Maaneder; saa vil det være naturligere at sætte f. Eks. 3 Maaneder. Hvis Rigsdagen alligevel skal være inde ud over den normale Tid, mener vi fra vor Side, det vil være rimeligt at sætte en kortere Frist.

I øvrigt er vi klar over, at den bestaaende Lovs Gyldighed maa forlænges, og vi kan ogsaa tiltræde den nye Bestemmelse i § 2, ifølge hvilken Forpligtelsen til at indløse Skillemønter med Guld suspenderes. Jeg forstaar paa den højtærede Minister, at det er en Art Sikringsbestemmelse, som Ministeren ønsker for alle Tilfældes Skyld, for det er vel tvivlsomt, om Banken under de nuværende Forhold overhovedet har Forpligtelse til at indløse Skillemønter med Guld; men jeg er vidende om, hvad den højtærede Handelsminister ogsaa har oplyst, at Spørgsmaalet har været rejst i Sverige og Norge, og at i hvert Fald den svenske Rigsbank har faaet gennemført en Lovbestemmelse af ganske tilsvarende Art, som her er Tale om.

Christmas Møller: Der er naturligvis ikke den ringeste Tvivl om, at Regeringen

kan vente hele Rigsdagens Tilslutning til, at Gyldigheden af Loven af 29. September, efter at der allerede har fundet en Forlængelse Sted, forlænges ud over 1. Marts, og det eneste Spørgsmaal af Betydning er da, for hvor lang Tid man skal forlænge Guld suspensionen. Det er ganske klart, at saaledes som Forholdene tegner sig i Øjeblikket, kan man ikke vente, at Regeringen vil sende Rigsdagen hjem til normal Tid, men at den, saaledes som det blev udførligt omtalt af den forrige Taler, vil give Rigsdagen Ferie, men holde den til Disposition. Det Spørgsmaal, der da melder sig, er, om der er Rimelighed i at give Loven saa lang Varighed, som der her er Tale om.

Jeg for mit Vedkommende vilde ønske, man gav den meget kortere Varighed, end her er foreslaaet, og at man kun forlængede Lovens Gyldighed 1 Maaned, af den Grund, at vi inden Marts Maanedes Udgang skal tage Stilling til Valuta-loven af 30. Januar. I det Øjeblik man mener, at denne Krise bliver langvarig, og at vi endnu et langt Stykke Tid kommer til at give Regler paa dette Omraade, vilde det være meget naturligere, om vi tog Spørgsmaalet samlet op til Overvejelse: Forlængelse af Guld suspensionens loven og Loven om Valutaordning, og det vilde derfor være meget rimeligere, om vi kun forlængede Guld suspensionens lovens Gyldighed 1 Maaned.

Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister at overveje, om dette ikke vilde være teknisk rigtigere. Uden at jeg stiller Fordring om Nedsættelse af Udvalg — man kan jo paa anden Maade drøfte dette Spørgsmaal —, vil jeg blot sige, at jeg foretrækker, at Lovens Gyldighed kun forlænges med 1 Maaned, ikke fordi jeg venter, at man efter Maanedens Udløb vil kunne tage anden Stilling, men fordi man, som sagt, til den Tid vil kunne behandle begge Spørgsmaal under eet.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for de velvillige Udtalelser om Lovforslaget og vil straks benytte Lejligheden til at bede for, at det maa blive vedtaget, uden at man gaar til Nedsættelse af Udvalg, og helst allerede i Dag. (*Christmas Møller:* Hvad behager!). Jeg har jo Lov at bede for det, men derfor er det jo ikke sikkert, min Bøn bliver opfyldt.

I øvrigt vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til de faldne Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup spurgte — og hans Spørgsmaal faldt sammen med, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas